

האמנם

מבשרי

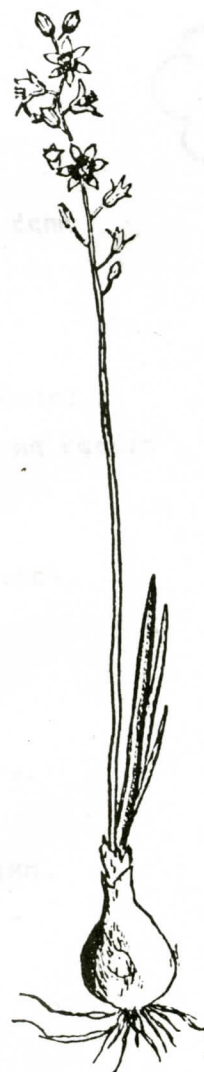
הגשם?

סתונית בכירה

קבוצת פרחים של סתונית היורה

בן-חצב סתונית

נעימו! ♥

מהמחסן

שעות הפתיחה במחסן:

כל יום בין השעות: 07.00 - 14.45

יום א' בערב בשעות: 17.30 - 19.00

יום ה' בערב בשעות: 19.00 - 20.00

ניקוד יבש - נא להביא עד יום א' 15.11

ניקוד שטיחים - נא לבוא להירשם עד יום א' 15.11

מדים ישנים - ישנם מדים ישנים במצב בלאי שאפשר לבוא לקחת

כבגדי עבודה

אין ללבוש מדים אלה מחוץ למשק!

נשים

- בסוף חודש נובמבר אנו נקפל את השמלות לתאים,
בתחילת חודש דצמבר, בסוף כל שבוע, נקפל את השמלות
לתאים.

תודה -

צוות המחסן.

החוג לבעיות ימינו באור המסורת

יש כוונה לקיים גם השנה חוג בהדרכתו של הרב דוודוביץ
מראש פנה.

לפני שנה החוג עסק בבעיות קיומיות - פיקוח נפש, רפואה,
גרושין - תוך כדי קריאת טקסטים מן המקורות של עמנו -
תנ"ך, משנה, תלמוד וכו'.

חברים שמעוניינים - ותיקים כחדשים, מתבקשים להודיע
לאריק א. בהקדם.

יום החוג המשוער הוא יום ד' בין השעות: 20.30 - 22.00

ימי הולדת

15.11 טל פלמה

עינת פלמה

שרון וינשטיין (נכדה לבית אדלשטיין)

איתי דויל (נכד לבית חצור י.)

16.11 דוד קולט

קרול לופוב

17.11 אלה פרחי (נכדה לבית וטרמן)

18.11 הרבי ג'קסון

רון פורסטר

ליוני גולן

גב' צביה פקר

ימי נישואין

15.11 צילה וברק בן-רשף

20.11 ג'וליה ואריה ניצן

שוש וזמי בן-צבי

19.11 שאול איסטון

יפעת ויסבקר

גל עתיר (נכד לבית מנדג' ר.)

20.11 שושנה קרופוץ

דוד תלם-פרטש

תום ליפשיץ (נכדה לבית עדר)

לאיריס ורוני
לרגל נשואים

להורים: ריימונד וראובן
ולשאר בני המשפחה

מזל טוב

ותרבו נחת

מה נשמע?

נתחיל בזה שאו שהזמן פשוט רץ או שיש כה מעט כותבי "מה נשמע" שנדמה לי כאילו כל שבוע זה תורי. אז נגד הזמן אין מה לעשות, אבל מה עם עוד כותבים שרוצים לקשקש קצת מעל דפי האתר? אנו זקוקים דחוף לכותבי "מה נשמע" נוספים.

* ואני לא יכולה שלא להזכיר את החורף. כבר הם מאכזבים אותנו. כלומר, החזאים. דני רופ משבשבת מבטיח כבר פעמיים בביטחון גמור ימים סוערים גשומים, וכמו שאומרים: איזה גשום ואיזה נעליים... השמש זורחת והעננים עדיין מחפשים את דרכם אלינו. נכון שקר למדי, אבל זה חורף זה?!

* לנוער שלנו הביאו תיגבורת. בחורה צעירה בשם חגית שנושאת על ראשה תפקיד חשוב והוא מדריכת נוער. בהצלחה לך חגית.

* ענבל פרלסון מתגייסת השבוע. גם לך "אול ד'ה בסט" (לא התחשק לי להחליף כדור צ.ק.).

* אורלי וויסבורט עוזבת אותנו לטובת תל אביב, העיר ללא הפסקה (ראש העיר שלה הודיע שהוא מתפטר). היא משאירה את אודי ווגנר לבדו בתלתון הבוגר - "פשרשון", כשאליו 53 חברים קטנים (ילדים). כמובן שמחפשים מחליפ/ה לאורלי. בהצלחה לך.

* החוגים בר"פ התחילו והילדים שוב על הקו ר"פ-כפר הנשיא. מספרים שנפתח חוג רכיבה פה במשק-הילדים, בהדרכתה המקצועית של לידיה (חברתו של מורדי). איזה יופי!

* והשמועה אומרת שעמוס ניצן מגיע אלינו כבר בימים אלה ממש. עמוס, תבורך על הצטרפותך אלינו.

* סוף סוף גם נציגי כיתת "חרמון" שבמשק מזיזים קצת ת... כלומר עושים חתונות. ביום שלישי נערכה חתונתם של איריס ורונני מתחת לקזוארינות. נשמע יפה, אה? בכלל, קזוארינות מעלה אסוציאציות של משהו קסום ויפה מהעבר. אז קזוארינות או לא קזוארינות, העיקר שיהיה להם רק במזל טוב והרבה אושר.

* ואפרופו חתונות וכיתת חרמון, אורה וריק חזרו לביתם בהולנד. יש להניח ולקוות שישמרו על קשר ובינתיים עד שתשובו לבקר, שתהיה לכם דרך צלחה.

* זהו. עד כאן להפעם. סוף שבוע שקט ונעים לכולם, בלי טרגדיות וקטיושות, בלי תאונות ומחלות, שיהיה רק טוב.

בארמית בוקר

שמעה: דליה וגנר

א- קראת ב"דברי" את מה שרינת אורן כתבה בתשובה לדליה?

ב- כן.

א- נו ?

ב- מה נו ?

א- אתה מקבל את הטענה על "הפרת הקבוציות שגורמים הנערים"?

ב- מה פתאום? הרי היא בכלל לא הבינה שהדברים מתייחסים לנורמות שקובעת חברת המבוגרים!

א- ???

ב- תראה, בחברה יש אחוז מסוים של חברים שרוצים לחיות בצורת חיים פחות שתפנית ובהדרגה

יש לכך ביטוי בתחומים שונים, והאמת היא שאני לא יודע איך מתפלגת היום האוכלוסיה.

א- אז על מה כל הרעש? הרי ממילא כבר עושים שמרטפות בשכר ובנים צובעים דירות חברים

בשכר?

ב- נכון, אנחנו בהסכמתנו לכך גורעים כל פעם עוד קצת מהמשותף בחיינו ובאיזשהו שלב ה-

כמות הופכת לאיכות, עד שיבוא יום ונמצא עצמנו גם ללא החלטה מראש - מנהלים חיים

של ישוב קהילתי או משהו בדומה לזה.

א- נו, ומה רע בזה?

ב- לא אמרתי שזה רע. איך פה בכלל שאלה ערכית. השאלה היא איך החברים שגרים פה, באמת

רוצים לגור, מבלי לזרוק את התינוק עם המים.

א- ???

ב- מה פה כל כך קשה להבין? אם אנחנו בהדרגה - ע"י החלטות קטנות - עוברים מקצה אחד של

אורח חיים שיתופי, למשנהו, אנו עלולים למצוא את עצמנו שם גם מבלי שהחלטנו על כך.

א- עזוב בחייך! תן לאנשים לחיות! מה זה כל כך חשוב לאן נגיע?

ב- ואני תוהה... זה חשוב?

א- תגיד, מה דעתך על כך שהקבוץ הטיל על הנערים משימה כבדה כל כך?

ב- למה אתה מתכוון בדיוק?

א- תראה יש פה משהו לא צודק ולא הוגן: אנחנו, המבוגרים, אומרים לחבר'ה ב"א-י"ב -

סעו לפולין, המסע הזה חשוב לכם להבנת ההסטוריה, לגיבוש זהותכם היהודית ועוד דברים

חשובים ונכונים, אבל כדי שהם אכן יוכלו לנסוע, עליהם לעבוד ולהרוויח את כל הכסף

בעצמם.

ב- נו אז מה?

א- הבעיה היא כפולה; לא רק שאנחנו לא משתתפים בחלק מההוצאה הכבדה, אנחנו אפילו לא

מציעים להם עבודה בהיקף המאפשר להם להשיג את כל הסכום.

ב- אני דוקא שמעתי שמספר נערים עבדו בקטארפט בקיץ במשך כ-10 שעות ביום, אבל בכל-

זאת לא הצליחו להשיג את כל הכסף לפולין.

א- אז מה עושים נערים שלא מספיקים לצרור סכום המספיק לנסיעה?

ב- לא יודע, ובכל מקרה זו רק חצי צרה כי רובם רוצים לעשות גם רשיון נהיגה.

א- אז למה הקבוץ מממן רשיונות נהיגה לבנים חוזרי צבא אבל י"ב תניקים צריכים לממן

בעצמם. ?

ב- לאלוהי הקבוץ פתרונות.

- א- תגיד, שמעת שהנערים צריכים להרוויח כ-4,000 ש"ח למימון הנסיעה והנהיגה?
ב- שמעתי, וגם שמעתי שיש בי"ס אזורי אחד בו הרכז החברתי אחראי על חיפוש וארגון עבודה עונתית לכלל נערי 4 הקבוצים השותפים שם.
א- יפה מאד! ואני שמעתי שבקבוצ' אחר ההורים של מחזור י"א התגייסו לעבוד בשבת במפעל של הקבוצ' יחד עם הבנים כדי לעזור להם להרים את המשא. מה דעתך?
ב- זה נשמע לא רע. אתה חושב שזה יוכל "לעבוד" אצלנו?
א- אתה יודע, זה שורה בירור. וחוי' מזה אני לא חושב שהעלון הוא במה לבירור הצעות קונק-רטיות. אולי כדאי לך לשבת עם עוד הורים ובנים בנעורים ולברר אפשרויות לעזור לחבר'ה.
ב- אתה יודע מה, אני אחשוב על זה.

- א- היא שואלת איך הם יגיעו לפולין!
ב- ואני שואל לאן הם יחזרו משם.

שמעה - דליה וגנר.

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר נע הגליל העליון 10200 טל. 06-945611 פקס. 06-945637

לכבוד

דודו פלמה

מזכיר קבוצ'

כפר הנשיא

שלום,

בתשובה לפנייתך בנושא עצירת אוטובוסים צפונית מצומת כפר הנשיא:
ראובן אריאל, מנכ"ל המועצה פנה בענין לאגד חיפה. מנהל תנועה צפון
הבטיח שהתחנה לכפר הנשיא תופעל החל משבוע הבא.

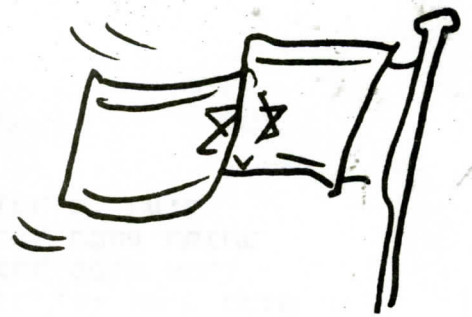
בברכה,

יהודית פרסלר

מזכירה

בתקווה שתשובתנו מספקת,

פולניה

רק לפני שבועיים חזרו משם. הכל עוד טרי - לא מעובד - לא מסוכם. השיחה מקוטעת, בסגנון של "אתם זוכרים כש..." "קודם היינו בבית הקברות - לא קודם היינו בבית כנסת".. בהרבה נושאים התשובה עדיין מהוססת. אנסה להעביר לכם את התחושה.

אננה

- ספרו קצת על ההכנות.
"כבר בכיתה י' התחילו לדבר איתנו על העניין, על ההתחייבות, על המשמעת העצמית הדרושה, על העבודה כדי לממן. חצי שנה לאחר מכן התחילה ההרשמה, ונרשמו 150 נערים. אבל לא כולם יצאו - הרבה נשרו במשך השנה - בסוף יצאו 96 - מכאן יצאו שלושה ממחזור י"א של 8. בפעילות הראשונה כבר נשרו חבריה. או שלא הגיעו בכלל..." (צחוק)

- איך הצלחתם לממן את המבצע?

גל - "המשק לא כל כך שיתף איתנו פעולה, עפר - "בכלל לא". טל - "למה? לנו לפחות היתה עבודה. עכשו בכלל אין". עפר - "זה לא רק העבודה. זה בכלל כל הייחס". כולם - "נכון. טוב, לא משנה."

גל - "נושאי הפעולות היו: על הרקע הפוליטי ההיסטורי, ואז שמענו עדויות מפי ניצולים - הרבה עדויות אישיות - נסענו ללוחמי הגטאות - פעמיים. היו שיחות על "איך להתמודד עם מצבי לחץ". (צחוק כללי) איך לשמור על משמעת... אחרי ויכוח קצר החליטו שבעצם כשממש באו לפולניה "ההכנות כן היו שוות". "הרגשתי שהגעתי למקום שאני כבר יודעת עליו משהו - שאני מכירה" אומרת גל. "יש כאן מן המשך". לעומתה טל הרגישה שזה "לא מתחבר לי". עפר, למרות שאמר שהפעילות לא הוסיפה לו, מסכים שהיה צורך בה. במיוחד התרשמו לפני הנסיעה מן התעמולה הנאצית - התמונות ב"סטורמר" וכו'. "אני ממש הרגשתי שאני הופכת לאנטישמית" מעידה טל.

בסיכום שלושתם מסכימים שההכנות היו הכרחיות "למרות שזה לא תמיד היה נעים" בשעות אחרי הצהריים, ימים שלמים נוספים. "למדנו להתפלל" הם זוכרים. "אבל זה לא כל כך הוכיח את עצמו... הגענו לבית כנסת אחד בוורשה... בקושי היה מניין... אנחנו, הבנות, ישבנו למעלה וצילמנו והבנים התחילו להתפלל... היה שם זקן אחד... זה היה בסוכות... והוא שאל אותנו על הסוכה "מה זה? מה זה" כי חשב שאנחנו לא יודעים... היהודים שמה לא התייחסו אלינו כל כך יפה... היו כאלה שברכו אותנו. צעירים בכלל לא היו. אין הרגשה של המשך וזה עצוב מצד אחד, אבל מצד שני טוב שהרבה באו לישראל. אף אחד לא יודע את המספר המדויק של היהודים בפולניה כיום. לא כולם מזדהים כיהודים. אחד המד-ריכים שלנו, למשל, אמר שהוא בעצם ממוצא יהודי אבל הוריו התנצרו."

אף אחד מן השלושה לא היה בחו"ל לפני כן (להוציא גיחה לקפריסין של טל). "לא כל כך הרגשנו שאנחנו בחו"ל" הם אומרים, כי רוב הזמן הסתובנו עם הקבוצה, והיו עוד שתי משלחות מהארץ, כך שסביבנו דיברו עברית. "התנאים כנראה היו טובים - מלון ברמה גבוהה "טלויזיה בכל חדר, בריכה עם ג'קוזי..." זה היה בקרקוב ולשם עוד לא הגענו בסיפור.

מוורשה לא התרשמו במיוחד. "עיר אפורה עם בניינים מכוערים. העיר נהרסה במלחמת העולם וכנראה נבנתה מחדש בחופזה אחר כך." המסע התנהל "מן הקל אל הכבד". קודם ראו בתי קברות ובתי כנסת. "בכל מקום אמרו לנו 'כאן היה' (בית כנסת, קהילה יהודית, בית ספר יהודי...) - ואין כלום - זה ממחיש את ההרס."

תארו את המסלול שלכם, ואת סדר היום, אם היה כזה.

"וורשה קימה נקודת ההתחלה והסיום. עברנו דרך עיירות גליציה... איזו פרימיטיביות... איכרים שעדיין חורשים במחרשה עם סוסים ושואבים מים מהבאר... היינו בקרקוב. זאת בהחלט עיר יפיפה עם בניינים עתיקים ופסלים ואנדרטות בכל מקום... הגענו גם ללודז'. בדרך כלל התוכנית כללה ביקור ופעולה באתרים קשורים לשואה, שיחת סיכום ובערב פעולה קלה יותר... אפילו רקדנו בדיסקו... היינו צריכים להתפרק מהמתח. גם המורים רקדו" (הזכרון הזה שוב גרם לצחקקים כלליים משום מה...).

כאן היו חילוקי דעות לגבי התכנית, כשטל טוענת שהתכנית לא היתה צפופה במיוחד וגל הרגישה ש"לא היה דגם פנאי".

במסע דרך בתי כנסת ובתי קברות נדהמו לראות את ההזנחה וההרס. ואז הגיעו למאידנק - מחנה ההשמדה הראשון בביקורם. "זה היה כמו מוזאון. משלמים בכניסה... לא הרסו שום דבר. המחנה קיים בשלמותו... מאחרי זכוכית... ובאנדרטאות לא מציינים במיוחד שנרצחו פה יהודים... זה הפריע... היו גם אחרים, נכון, וזה אסור לשכוח... אבל בכל זאת..." מורגש שמהפגישה הראשונה עם מחנה השמדה יצאו "לא מעור-בים". "חשבתי שבאתי בלי ציפיות - עד ש'התאכזבתי' והבנתי שכן ציפיתי למשהו." מציינת טל. בשיחת הערב הביעו רבים הרגשה דומה "שלא הרגישו מספיק" ועפר מעיר בשקט: "האם זה חשוב? האם זו המטרה?"

"הגענו לאושוויץ והתחיל לרדת שלג בדרך. זה המחיש לנו את התנאים שהם חיו בהם. אנחנו היינו עם נעליים ועם בגדים חמים וקפאנו מקור... מה שהיה קר באמת היתה הרוח..." הדרך מקרקוב לאושוויץ אורכת כשעתיים. "סך הכל זאת ארץ יפה - באמת יפה - כל כך קשה לקשור בין היופי לבין מה שהתרחש שם." ואז עברו לטרבלינקה. מהמחנה הזה לא נשאר כלום - קרחת יער וגלעד לכל קהילה שממנה נרצחו היהודים.

אין ספק שהרגשת ההשתייכות והמעורבות נתנו להם הטכסים שהכינה קבוצת תלמידים בעוד מועד, ושהם סיימו את הביקורים במחנות, או את היום. "בטרבלינקה עמדנו במין עיגול ושמענו קסטה בעברית, שבה סיפר משהו על מה שעבר במחנה. בדיוק כשהוא אמר 'ואז הגיעו הרכבות' שמענו רעש של רכבת (במציאות - במקרה).... ובכינו. היינו לבושים בחולצות של המשלחת, שרנו 'התקווה' והפולנים מסביב מסתכלים..." "איך אפשר לשיר במקום כזה?" אומרת טל, ומוסיפה שבדרך שמובילה מן הצריפים אל תאי הגזים במרכז המחנה פשוט לא היתה יכולה לדרוך....

אחרי זה היתה הנסיעה הארוכה בחזרה לוורשה. בוורשה צעדו בסך מאנדרטת רפפורט (שמציין את השריד האחרון של חומת הגטו) אל ה"אומשלגפלץ" - המקום שמשם יצאו המשלוחים אל המחנות. צעדו ברגל, עם דגלי הלאום, ב"מצעד המוות", כשאנשים ברחוב צעקו לעברם ('רק פה ושם' אומרת טל) "נגמור להיטלר את המלאכה". פעולה זאת סיימו במסלול הפוך - כדי לסמל את מצעד החיים.

וכך מגיעים לסיכום, שלמעשה אין עדיין.

גל - "הרגשתי שאני מתחברת לשירים של פוליקר... ב'יד ושם' לא יכולתי להתחבר לנושא. שם כן התחברתי.
צריכים להמשיך לנסוע, ללמוד ולחזור. הנה זה החשוב!!"

עפר - "הנסיעה נתנה לי אולי הבנה יותר עמוקה לחיים - יותר בגרות."

טל - "עד היום שנסעתי לא הייתי בטוחה שאני רוצה. רציתי לראות בעניים איפה הכל קרה. אבל הכל היה מנותק - עד שהגעתי לטרבלינקה. שם התחלתי להבין את הגודל ואת הזוועה של השואה."

תודה לשלישייה על הפתיחות והנכונות לשתף אותנו בחוויה.

ראיינה - אנגה

האי הירוק

הילטון-הד - 25.10.92

שלום חברים,

כבר שלושה שבועות שאני נמצא בארה"ב עם צבנה וזה לא פשוט לחבר מבוגר כמוני אחרי 50+ שנות חיי קבוץ והרגלים יום-יומיים כמו עבודה, הרגלי אכילה, השינוי הפתאומי לא פשוט. המקום זר. הסביבה שונה, אנשים שונים. ציביה גרה באי ושמו הילטון-הד. אמנם האי מחובר בגשר ליבשת, אבל הים מסביב מקסים. הכל ירוק, נקי ומטופח. - הרבה עצים, ונדמה שהאי מיוער כולו וכל בית עומד בתוך יער של עצים גדולים. מה שעוד מעניין, שיש הרבה דקלים שזורעים את עצמם. כמובן שכל העצים זורעים את עצמם כאן, אבל אם כורתים איזור גדול הוא לא מתחדש. האדמה מאד חולית והאי שטוח לגמרי. החופים יפים ביותר ונקיים. בקיץ האי מלא תיירים ואנשי האי מתפרנסים מקיט ושרותים הקשורים לקיט.

אני מאד נהנה מהנכדות שלי; קיט בת שנתיים וחצי, ושני בת 6 חודשים. הייתי מאד רוצה שהם יחיו יותר קרוב אלינו, אבל זאת המציאות של היום, וחבל.

חוץ מלטפל בילדים אני עובד קצת בגינה, שהיא שונה מהגינות שלנו. יש פה הרבה שיחים שפורחים כמו האזלאות, מגנוליות והביסקוס מכל הצבעים ודשא מטופחים. יש הרבה אגמים קטנים. - מי התהום גבוהים, ובאגמים דגים ולפעמים תנינים.

כמובן בלי רכב אי אפשר להסתדר. אין פה תחבורה ציבורית בכלל! אולי איזה אוטובוס פרטי, שמוביל את רוב האוכלוסיה השחורה. דרך אגב, פה, כמו בכל הדרום, אין כמעט אינטגרציה בין שחורים ולבנים. הלבנים גרים לחוד והשחורים גרים לחוד.

כמובן שמרכזי הקניזת פה הם עצומים - נכנסתי לדבר כזה שמוכר כל דבר שאתה צריך לבית מבפנים ומבחוץ. הסתרובתי שעות כי יש פה הכל. נדמה שאפשר לבנות בית שלם מכל הדברים שאפשר להשיג כאן. ל"המשביר" יש מה ללמוד מכאן.

אפשר לכתוב עוד הרבה - אבל בינתיים שלום לכולם ולהתראות.

איזק.

ט' בחשוון תשמ"ה (1984)

גב' נחמה ברנשטיין.

זכרון

2 אפר זכר - יוח"א

גאולה לפיד

בביה"ס "מבוא הגליל" צמח, "התגלגל", ו"התבשל" במשך שנת הלימודים תשנ"ב הרעיון לקיים יום חינוך ארוך (יוח"א), פעם או פעמיים בשבוע, במסגרת ביה"ס.

הסיבות היו שונות:

מצוקות כאלה ואחרות של הקיבוצים לקיים מערכת משמעותית של חינוך משלים, לא יקרה מזי, בכוחות מקומיים, במשך חמישה ימים בשבוע...

הפיתוי של "חינוך אפור", כשביה"ס הוא הנושא, המוביל, המעשיר את תכני הלימוד הפורמליים, וכן, שמועות ולמידה על הנעשה בתחום זה במקומות אחרים.

לקראת סוף שנת הלימודים תשנ"ב התקבלה החלטה בהנהלה הרחבה של ביה"ס, לחפש אדם מהקיבוצים השותפים, שירכז את נושא יוח"א ויכין הצעת תוכנית שכוללת הגדרת מטרות, הצעת תפיסה חינוכית וארגונית ופירוט עלויות. הפנייה אלי היתה בסוף אוגוסט, ובתחילת שנת הלימודים תשנ"ג נכנסתי לעבודה.

אנחנו (הצוות מורכב מנציגי הקיבוצים, נציגות ביה"ס - ואני), בונים בימים אלה את התוכנית, שתוגש לאישור ההנהלה הרחבה של ביה"ס.

אין לנו ספק, שאם תתקבל החלטה להפעיל מערכת של יוח"א ב"מבוא הגליל" בתשנ"ג, תהיה לנו בעיה קשה של לחץ זמן, היות וההתארגנות בד"כ נעשית כמה חודשים לפני תחילת שנת הלימודים. לכן כרגע, רבים עדיין סימני-השאלה, העומדים לפנינו לגבי מועד התחלה, ימים, מי, כמה וכו'.

התפיסה החינוכית שגיבשנו לגבי יוח"א אומרת, שזו באמת הארכת יום הלימודים. למידה שתיעשה בדרכים אחרות, למידה חווייתית, מפעילה ובלתי פורמלית. העשרה והעמקה של תכני הלימוד, המתאימים לילדים בגילים אלה (כיתות ד'-ו').

אנחנו חושבים על נושאים של אומנויות, טבע, ספורט, מתמטיקה ומחשבים, טיפוח קריאה וכתיבה יצירתית.

מלבד תפיסה חינוכית, יש כמובן, גם מרכיבי מציאות, שחייבים לקחת בחשבון, כמו ניצול מערכת מרכזית המקיימת חינוך משלים, ע"מ לחסוך בהוצאות נפרדות של כל קיבוץ ולהוזיל עלויות. לנסות להימנע מכפילויות ומקיום מערכות מקבילות של חוגי מתנ"ס.

יש גם בעיית ארוחת-הצוהריים ועוד שאלות שונות שעולות ויעלו ונצטרך לתת להן תשובות הולמות.

המגמה של הצוות היא לנסות להפעיל מערכת יוח"א, למרות כל ההסתייגויות והבעיות (שלא את כולן פירטתי פה), בשנת הלימודים הנוכחית, בידיעה שהיא תסבול ודאי מפשרות ואילוצים. אבל תהווה מודל שיאפשר לנו שיפור למידה, התפתחות והליכה קדימה.

כל המעוניינים במידע נוסף, הרוצים לייעץ, להציע, להעיר ולהאיר - אנשמח לשמוע בכל עת.

5.11.92

צלמים שרשאים להשתמש במצלמה הם: רפי, הרולד, איתן, אד טלברג, נועה, אבי ר. ופיל.

איתן אחראי על המצלמה - כשהיא לא בשמוש - המצלמה נמצאת אצל איתן.

טעינת בטריות ותיקונים - קשר עם סוני - באחריות-איתן.

אחראית לאולפן - סדר, נקיון, רשום, קיטלוג וכד' - הדסה.

צלומים שקשורים להפקות צוות תקשורת - באחריות מערכת "דבר בכפר", כל צלום אחר בתנאי המבקש ימצא לעצמו צלם שרשאי ומוכן. קלטות לצלומים

מקומיים באחריות המזמין (8 - HI)

צלומים לא יבוצעו מחוץ לקבוץ ללא אשור מיוחד.

הקרנת סרטי וידאו בימי השבוע ימשיכו בשעה 21.30, אך הסרט שהוקרן ביום שני יוקרן גם ביום שלישי, והסרט שהוקרן ביום חמישי יוקרן גם ביום רביעי.

ביום שישי הקרנת חצות. - סרטי ילדים ביום שבת בבוקר במתכונת של היום (באחריות האקונומים). ביום שבת בשעה 14.30 סרט לכל המשפחה (באחריות צוות תקשורת) - במוצ"ש בשעה 21.30 יוקרן שוב הסרט של יום שישי חצות (באחריות התורנים).

הסרט שהוקרן עד היום ב- 10.30 בבוקר בשבת - בוטל.

צלומי אספה יעשו לפי בקשת המזכיר. צלומי וועדות רק במקרים מיוחדים.

הנהלים יפורסמו ב"דבר בכפר" ויתלו במקום בולט במוקד.

התורנים חייבים להתעדכן בהגיע השבוע שלהם בימי ההקרנה אם ישנם

שינויים במתכונת שפורטה לעיל.

שלרפה.

10 יחידות דיור חדשות ההיבט הכלכלי

ממון: מענק משרד השיכון 76,000 ש"ח ליחידה

הלוואה: 25 שנים 4% דיבית 99,000 ש"ח

סך הכל ליחידה 175,000 ש"ח כולל בניית מקלט 50 מ"מ.

א. הממון יינתן לפי מספר יחידות - אין אפשרות לבנות רק 8 יחידות עם ממון של 10.

ב. ממון מבוסס על בניה של 60 מ"מ.

ג. כפר-הנשיא תשלם 528 ש"ח לחודש ליחידה ל-25 השנים הבאות לכיסוי החזר ההלוואה והדיבית.

ד. אישור האסיפה כולל התניה לפי בקשת המזכירות והמועצה הכלכלית, שאם ישארו דירות משפחתיות ריקות (מעבר למספר מינימום רזרבה) אז חובה להשכיר אותן לתושב חוץ.

גובה ההשקעה כממוצע ליחידה:

90,000 ש"ח	בניית 66 מ"מ על ידי קבלן
30,000	1/10 הוצאות מקלט
15,000	פיתוח ופיקוח
8,000	ארונות וציוד בתוך הדירה
5,000	רזרבה לבלתי צפוי מראש
148,000 ש"ח	
27,000	+ מ.ע.מ. 18%
175,000 ש"ח	סך הכל השקעה

הוכן על ידי קולין

6.11.1992

- 1 -

פנימי

לכל חברי כפר-הנשיא. שלום

א. משיכת כסף מתקציב כולל

כל קבוצת משלם לביטוח הלאומי ולקופת חולים לפי גובה "הוצאות הקיום" הרשומים במאזן של אותו קבוצת. קובעים כל שנה מחדש את המיסים הנ"ל לפי סך כל ההוצאות של המאזן מהשנה הקודמת. גובה המיסים כ-20% מהוצאות הקיום הרשומות.

היות והשנה הוצאנו הרבה "הוצאות קיום" - ביחס לשנים הקודמות - עלינו לצמצם את הרשום עד כמה שניתן - על ידי דחיית כמה שיותר הוצאות לתחילת השנה הבאה.

אי לכך הנני פונה לכל חבר/ה אשר מתכוון למשוך מתקציבו הכולל סכום גדול יחסית לרכישת פריט כל שהוא - כגון: רהוט, ציוד לחדר וכדומה - לדחות את הרכישה - או לפחות את התשלום עד ל-1.1.93. זוהי רק בקשה - כי זכותו של כל חבר לממש את תקציבו - אבל הדחוי יעזור לנו לחסוך במיסים.

ב. אחראי תקציבי חברה וועדות

מטעם ההסבר שלהלן - כל בעלי התקציבים מתבקשים לדחות הוצאות עד לתחילת שנת 1993. אנו עומדים לחרוג מעל לתכנית השנתית בסכום די גדול, וכך על כל ועדה היכולה עוד לחסוך השנה - לעשות כן - ולצמצם את הנזק.

ג. שרותי עזר - שרברבות, נגריה, חשמליה, מוסך.

רכישות עבור החברה - או עבור החברים - יש לדחות עד כמה שזה ניתן - עד לתחילת שנת 1993.

בתודה מראש

קולין

5.11.1992

=====

נכחו: בני, קולין, גדי, אורי, אביבה, יוסי, אורן, פ דודו, איתן, תמר, איתמר.

נעדרים: מקס, יעל, ברוך.

שאלות:

אורן שאל על הרווחים העודפים של התחנה ההידרואלקטרית, שנגרמו כתוצאה מריכוז הגשמים של השנה. קולין מסר שמתקיימים מגעים עם פישמן לגבי אופציה של מימוש חלק מהרווחים כבר השנה, דו"ח מפורט על מגעים אלה יימסר באחת מהשיבות הבאות.

דוחות על הליכה הכפרית והוילאג' (בהשתתפות דו"ר ב')

כהכנה לקראת הדיון על תכניתו של קולין לפיתוח המשק, ועל פי בקשת המועצ הכלכלית, נמסר דו"ח קצר ותמציתי ביותר על שני ענפים אלה.

לגבי הליכה הכפרית השורה התחתונה היא שלאחר חישוב ערך יום עבודה מלא של 175 ש"ח, וחישוב ההפחיתות, נותר רווח של 15,000 ש"ח - בחישוב שנתי.

דו"ח הוילאג' מראה גידול ניכר בפעילות, הגידול בהכנסות הוא כ-100%, הגידול בהוצאות הוא כשעור של 75% והגידול במספר ימי עבודה חברים הוא כשעור של 55%. בחישוב של 170 ש"ח ליום עבודה לכל אלה אשר עבדו, מגיע הענף לאיזון.

קאטרפט: (בהשתתפות זוהר)

זוהר מסר דו"ח מפורט לסיכום עונת 1992, כשהוא מלוואה בדו"ח תמחירי מפורט וברור. מבחינת מספרי השייטים חל גידול של 150% אם כי במסלול הסוער (שהיה אמוץ להיות המסלול הרווחי) היתה ירידה במספר השייטים. יחד עם זה המסלול הסוער הצריך גידול במספר ימי העבודה כי תנאי הזרם, הרצון למנוע תאונות גרמו לכך שצריך היה להצמיד מדריך לכל סירה.

מצבן של חלק מהסירות בראשית העונה היה גרוע, ורק תוך כדי העונה הגיעו הסירות למצב שמיש. העונה הסתיימה בהפסד של 36,000 ש"ח לכפר-הנשיא (לאחר תשלום ימי עבודה מלאים).

סוף סוף נמצא מקור טוב לרכישת סירות גדולות יותר, שתאפשרנה יחס רווחי יותר בין מספר שייטים למספר מדריכים.

בדיון שהתפתח בעקבות הדו"ח צויינה לשבח עבודת ההכנה התמחירית של זוהר והגשו נתונים המאפשרים דיון שקול.

הנקודות העקרוניות שעלו בדיון היו:

- לקאטרפט יש פוטנציאל להיות ענף רווחי.
- השנתיים שעברו היו שנתיים של השקעה ושל התנסות, וניתן תוך הפקת לקחים מתאימה, להגדיל את ההכנסות.
- השותפות עם מיכאל הינה בעייתית.
- יש לנו קושי עצום למצוא עובדים לענף, ובעיקר מנהל אשר יתחייב להתמיד בניהול למשך 3 שנים לפחות.
- ההצעה להחת מנהל שכיר ועובדים שכירים. כתנאי השותפות ההיממים עלולה

להגביר את הבעיות ולהגדיל את ההפסד.

בסופו של דבר התמקד הדיון סביב השאלה אם אנחנו יכולים להקצות לענף זה מנהל מתאים שיהיה מחוייב לתקופה של 3 שנים לפחות, ומכיוון שמנהל כזה אינו מצוי, הוחלט שכפר-הנשיא יוצאת מענף הקאטרפט.

תכנית פיתוח פארק זיו (בהשתתפות דוד פרנקלין, רוי ומעין)

צוות התכנון הגיש תשובות לשאלות שנשאלו בישיבה הקודמת, לגבי גודל האוהל והאפשרות להתגבר על החום בימי הקיץ ולגבי סגירת האתר לכיוון הקבוץ - כך שהמבקרים לא יעברו דרך המשק. כמו כן מסר הצוות שיש אפשרות לדדת בסכום ההשקעות מ-300,000 ש"ח ל-250,000 ש"ח, בתנאי שעבודות תתבצענה בבית.

הדיון נסב על שאלות הסיכון הכרוך בסדר גודל השקעה זה. מצד אחד, על פי דעת המומחים אסור להתחיל "בקטן", והתכנית המוצעת היא המינימום שאנו יש להתחיל. מצד שני על מנת להבטיח רווחיות חייב להיות מספר מבקרים מינימלי גבוה ביותר, שכן ההשקעה גדולה וההוצאות הקבועות גדולות.

הועלתה הצעה שנכניס שותף לעסק, במידה וההשקעה תהיה גדולה מדי. וכן הועלתה הצעה לבדיקה של תכנית אלטרנטיבית לניצול הפארק (לונה פארק + משק הילדים).

סיכום:

אישור עקרוני לכניסה לפרוייקט. אשרור ההחלטה תלוי בתוצאות של 2 בדיקות: בדיקה של גורם כלכלי תיצוני כפי שהוחלט לגבי כל השקעה מעל 100000 ש"ח) ובדיקה של גורם המתמחה בתיירות.

עתיד ענף הצאן: (בהשתתפות תמיד ושלופה)

על פי הדו"ח שהוכן למועצה חלה ירידה במספר הראשים בעדר מ-1380 ל-550 תוך 3 שנים. במקביל ירדו ההפסדים מרבע מליון ב-1989 ל-23,000 בתכנית ל-92. על פי בדיקת מדריך הצאן מסתבר שיעילות גידול הכבשים אצלנו (מבחינת אחוז המלטות, נצולת מזון וכו') היא גבוהה. יחד עם זה הענף סובל מאחוז גבוה של גניבות ותמותה (כתוצאה משהייה בשטח). מצבו של העדר היום הוא שיש בו יותר מדי רחלות זקנות ופחות מדי טלאים צעירים שיבטיחו את עתיד הענף. בנוסף לכך כל העובדים היום בענף עומדים לצאת ולא יהיה מי שידכז את הענף ו/או יעבוד בו.

בדיון התברר שאם לא יוכפל העדר ויוצער (יהיה צעיר יותר), ואם לא יימצא לו מנהל - חייבים לסגור אותו. יחד עם זאת נשארת עדיין בעית ניצול שטח קרקעות המרעה שלנו.

בפני קולין עמדה הצעה של שותף פוטנציאלי המעוניין להכפיל את העדר ולהכניס לענף מנהל. מכיון שבעת מסירת הדו"ח טרם התקיימה פגישה רצינית עם שותף פוטנציאלי זה, סוכם לדחות את ההחלטה עד לאחר קבלת דו"ח מפגישתו של קולין עם השותף.

בניית 10 יחידות דיור חדשות:

המועצה אשרה את חכנית הקמת 10 היחידות, בכפוף לתנאי האכלוס שעליהם הסכימה המזכירות, ובתנאי שאם יהיו דירות ריקות - נשכירן לתושבים לא חברים.

רשמה: תמר וולפין

תפוצה:

חברי המסך

10.11.92

39 מצלמות מה"רצ

ביום שלישי בבוקר אמרתי לאינגה שאני אכתוב דוח לדברי הכפר ואמסור לה באותו ערב, אבל כמו שאנו יודעים כל תוכנית היא בסיס לשנויים.

הפיכת יום רגיל ליום מסורף, שגרר אחריו יומים מסורפים נוספים לא היה בתוכנית שלי באותו בוקר, לכן אני אספר לכם את השתלשלות הדברים:

בימים אלה אנו מבצעים את ההשלמות בפיתוח המפעל. א. הסדרת האפיק ובנית מתקן בקרה עבור רשות שמורות הטבע, שיאפשר להם לעקוב אחרי זירמות המים בירדן. ב. שלבים אחרונים בהוצאת מכרזים לביצוע שלב הגמר בשיקום הנופי לקראת ביצוע בסוף החודש. ג. ביצוע ניקוז תת-קרקעי ועל-קרקעי במטע השזיף של ראש פינה (בנית המאגר גרמה להפרעה לניקוז הטבעי של המטע).

ביום ראשון התחלנו בהעמקת הנחל ליד בית הטורבינה לקראת בנית מתקן הבקרה וכן כדי להשלים את ההגנה על בית הטורבינה לפני בואם של שיטפונות החורף המתקרבים. העבודות מבוצעות על-ידי ציוד כבד מאוד, ועודפי החפירה מסולקים לאתר שפיכה ליד האגס.

ביום שלישי בצהריים הופיע ניידת משטרה מתחנת משטרת ראש פינה, ולקחו אותי לחקירה בחשד של הסגת גבול וגרימת נזק לשטחי מרעה של זולו תוך כדי דרישה להפסיק לאלתר בעבודות. לאחר שנחקרתי במשטרה ונתתי להם את כל האישורים לביצוע העבודות, חזרנו לעבודה, הודענו לעורך הדין שלנו להתחיל למפל בחיסול החשדות נגדי. למחרת בצהריים הופיעה ניידת של משטרת קצרים, ושוב נלקחתי לחקירה בגין חשד לאותן עבירות, אבל הפעם בצד מזרח של הירדן. התברר שגבולי השיפוט עוברים דרך מרכז הנחל. לאחר ששוחחתי בערכות עצמית של 1500 ש"ח ודרישה להופיע בכל תחנת משטרה מייד אם ידרש, חזרתי לשטח כדי לתת הוראה להמשך העבודות, אך זה כבר היה לקראת החושך לכן לא המשכנו בעבודה. מאוחר יותר נסעתי להתייעצות עם עורך הדין שלנו והוחלט שאני צריך לגשת ליועץ המשפטי של מקרקעי ישראל בכדי לקבל מכתב האומר למשטרה לחדול מלמסל בתלונות זולו, היות שזה לא מענינה של המשטרה להתערב, ושיש בידי את כל האישורים הדרושים כולל אישור של המנהל לביצוע העבודה.

ביום חמישי ביליתי את כל היום במנהל בריצות בין המשרדים השונים ובלחכות לאנשי מפתח שהיו אמורים למפל בי, ואיחרו למשרד. כל היום היה מורט עצבים בגלל שלא היה לי מידע על המתרחש בשטח, ומהחשש בל יופיע זולו עם צו הפסקת העבודה מבית המשפט. מכאן אנו פועלים בכדי לווסל את האיום... ביום שני הגענו להסכם פשרה מחוץ ללשכתו של שופט בית המשפט בבית שאן, וחתמנו על הסכם החלפת אדמות באזור בית הטורבינה. אני מקוה שבזה תס פרק המריבות עם זולו ושות'.

אני לתומי חשבתי שכל הענינים מסוגים אלה היו עניני העבר, ושלפני שבוע רגיל בעבודה, - איזו בדיחה !! הפרויקט הזה מתאים לפתגם: "THERE IS NEVER A DULL MOMENT"

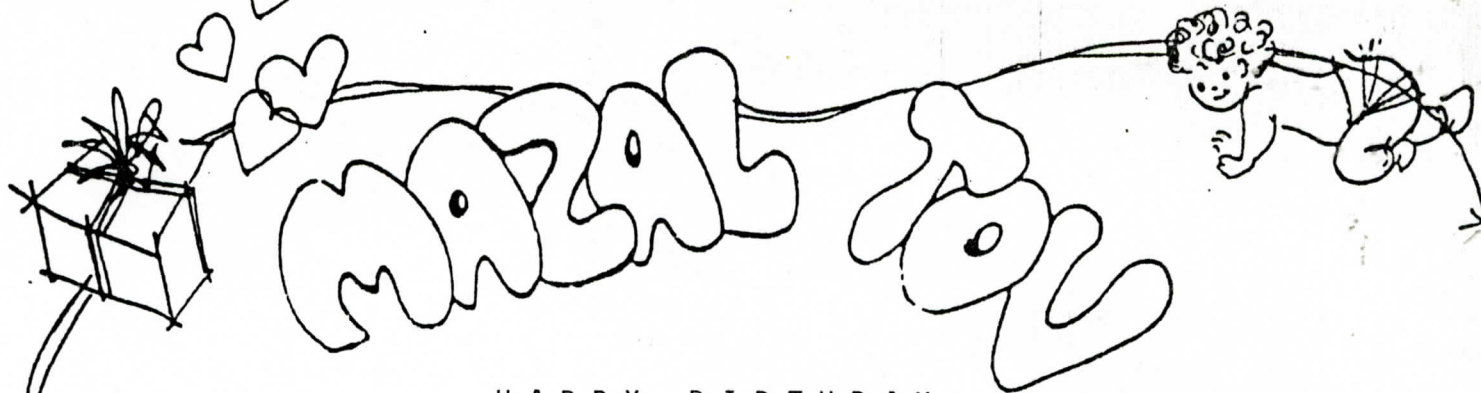
מענין לענין מתחילת השנה ועד סוף אוקטובר היצור הכולל של "מצד עתרת" הגיע ל - 13,747,380 קילווט שעה. יותר מהממוצע השנתי המתוכנן !!

לפי הפתק שאינגה שמה לי בתא אפשר היה להבין שאני שכחתי לכתוב. הגא כתבה בזו הלשון: נו !! מה אם הכתבה שהבטחת לי להשכוע ??

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * How wrong can the weather-man be? After a lengthy explanation on the (Hebrew) forecast last night, why the clouds coming our way from the Mediterranean could not possibly get here, as winds were blowing in the opposite direction, - a heavy downpour this morning! I sometimes think that according to their calculations the Upper Galilee doesn't belong to Israel...
- * In case you hadn't noticed, both the "Viennese Boys' Choir" and the "Maroccan Troupe" at Ronnie Guter's wedding were local talent, and the idea for the show was Eddie's. It really made everybody feel at home - including our honoured guests from Tuba.
- * We had a letter from Isaac, who is spending a few months with his daughter, Tziviah and her family on a beautiful little island called Hilton Head. He says it was not easy to get used to a life of leisure, new people, new food (!) new surroundings - but he loves being with the two granddaughters (2½ years and six months old) and is doing a bit of gardening - what else....
- * The three teen-agers who came back from a visit to Poland and the Camps (Tal Palma, Gal Ginat and Ofer Nitzan) told us about their experiences. They say that, in spite of what they knew about the subject of the holocaust before, the visit made them realise, for the first time, the extent of the tragedy, and what anti-semitism is all about. One of them said "It is important to go and see, and even more important to come back to our country."
- * The electronic notice board is back in action, and video-films will be shown as before, except for the Saturday morning showing, which has been cancelled.
- * Our good wishes to Inbal Pearlson, who is being called up for military service this week.
- * Only Weissbort is leaving us this week, in order to taste a bit of town life in Tel Aviv. All the best Only, and I hope we'll continue to see a lot of you.
- * Lydia, Mordecai's future wife, has started a riding-class for our children at the children's farm. Lovely, our children don't miss out on anything.
- * Welcome home, after a lengthy stay abroad, to Amos Nitzan. Hope you don't find us too changed, Amos.....
- * From the Clothes Department (Machsan) we are asked to remind you that articles for dry cleaning should be given in not later than Sunday, 15.11. They also say

H A P P Y B I R T H D A Y

- 15.11.92. Tal Palma
Einat Palma
Sharon Weinstein (Edelstein granddaughter)
Ittai Doyle (Y.Chatzor - grandson)
- 16.11. David Collett
Carol Lopov
17. 11. Eila Farchi (Watermann granddaughter)
- 18.11. Harvey Jackson
Ronen Forster
Le'oni Golan
Mrs. Tsiviah Packer
- 19.11. Sha'ul Easton
Yif'at Weissbecker
Gal Atir (R.Mendziurski grandson)
- 20.11. Shoshana Kruparo
David Telem-Potash
Tom Lifshitz

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 15.11. Tsilah & Barak Ben-Reshef
- 20.11. Shosh & Sammi Ben-Tsvi

(contd.) that any summer dresses still
hanging up there by the end of
the month, will be folded
and put on your shelf.

SHABBAT SHALOM,

Inge

